

Willem Burggraaff verft zelfs de tanden van zijn grashark

Als alles moet glimmen en blinken

Hij verzamelde in de loop der jaren wel tweeduizend folders van zijn favoriete merk International. Willem Burggraaff is verknocht aan trekkers en machines. De veehouder heeft zes trekkers en kent van elk exemplaar de stand van de urenteller uit zijn hoofd.

tekst Tijmen van Zessen

De tanden van zijn grashark geeft hij elke winter een 'likkie' verf en zijn zes trekkers poetst hij ieder jaar. Willem Burggraaff uit het Utrechtse De Hoef is stapelgek op trekkers en machines. Hij weet heus wel dat de verf in een mum van tijd weer van de harktanden is afgesleten, maar dat deert hem niet. 'Dan werk ik toch weer een paar dagen met een knappe hark. Bovendien ruil ik hem elke drie jaar in voor een nieuwe en dan hoef ik maar weinig bij te betalen. De mannen van het mechanisatiebedrijf zeggen wel eens dat ik een nieuwe hark ruil voor een nieuwe.'

In De Hoef melkt Willem (63) samen met zijn echtgenote Tanneke (52) een dertigtal mrij-koeien. Burggraaff beseft heel goed dat hij met zes trekkers

zwaar is overgemekaniseerd. 'En dan heb ik nog een opraapwagen ook', voegt hij er fijntjes aan toe.

Maar de liefde voor het machinepark is een hobby en dan gelden andere wetten. 'Bij mij zijn trekkers geen werkpaarden. En zo raar is dat niet, de meeste mensen poetsen hun auto toch ook elk jaar?' Het enthousiasme van Willem groeide in de jaren dat hij als tiener bij de loonwerker werkte. 'Ik weet nog dat ik tijdens het baggeren de draadkraan vooruit moest rijden en na elke sloot weer even de spetters bagger van de trekker afpoetste.'

Hogedrukreiniger is taboe

De zes trekkers van Burggraaff zijn allemaal dertig jaar of ouder en stuk voor stuk al een keer opnieuw in de verf gezet. Het favoriete merk van Willem is International; hij rijdt een 453, een 824, een 644 en een 439 en heeft bovendien wel tweeduizend folders en catalogi van het merk verzameld. Daarnaast maakt hij gebruik van twee echte senioren: een Ford Dexta uit 1962 en een Bautz uit 1957. 'Die gebruik

ik meestal voor de show, of om wat weiland te bloten.'

Burggraaff neemt het onderhoud van zijn machinepark bijzonder serieus. Zoals de meeste veehouders smeert hij alle machines netjes door en zet hij ze droog weg in een machineberging. Bovendien krijgt elke machine een schoonmaakbeurt voor de kiezen. Niet met een hogedrukreiniger, want dan blijft er een grauwe waas achter op de lak. Nee, Burggraaff hanteert de borstel en neemt ruimschoots de tijd. 'De dubbele hark met middenafleg, daar ben ik al snel zo'n vier uur mee bezig.' De trekkers krijgen bijna allemaal jaarlijks een complete olieerversing en Burggraaff weet van elke trekker de stand van de urenteller uit zijn hoofd.

De passie voor het machinepark kost de veehouder niet alleen maar geld, het heeft ook een voordeeltje. 'Doordat Willem goed op de spullen past, zijn er weinig reparatiekosten', weet Tanneke. 'Maar áls er iets kapot is, dan moet het ook dezelfde dag nog gemaakt worden, anders slaapt hij niet.' |

Foto boven: elk jaar een 'likkie' verf voor de tanden van de grashark

Foto midden: zelfs de postbode kan de liefde voor trekkers niet ontgaan

Foto onder: van elke trekker kent Burggraaff de urentellerstand

Foto links: machine-onderhoud neemt Burggraaff bijzonder serieus

